

ת"פ 42259/12/14 - מדינת ישראל נגד גלעד כליפה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42259-12-14 מדינת ישראל נ' כליפה(עציר)

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גלעד כליפה (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע, על יסוד הודאתו בכתב האישום, בעבירות הבאות: התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק, זיוף לפי סעיף 418 לחוק ונסיון קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, בין התאריכים 5.12.14 ל- 7.12.14 טיפס הנאשם על גדר, נכנס לחצר הדירה, נטל את מפתחות הדירה והתפרץ לדירת המתלוננת. הנאשם גנב מהדירה מחשב נייד, הארד דיסק חיצוני, מצלמה, שיקים וכסף מזומן, והותירה באי סדר גדול.

הנאשם אף נטל שיק מפנקס השיקים אותו גנב, רשם עליו סכום בסך 5,900 ₪ וזייף את חתימת המתלוננת עליו. ביום 10.12.14 ניגש הנאשם לסניף בנק המזרחי בתלפיות וביקש להפקיד את הצ'ק. הנאשם סיפר כי קיבלו לאחר שיפוצים שביצע בדירת המתלוננת. הדבר לא צלח, לאחר בדיקה שערכה הפקידה עם המתלוננת.

הנאשם נעצר עד תום ההליכים כנגדו.

2. טרם נשמעו טיעונים לעונש, הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. הנאשם רווק בן 35, אשר מגיל צעיר חבר לחברת שוליים והחל בצריכת סמים, תוך ניהול אורח חיים התמכרותי. בנוסף, חולה הנאשם בהפטיטיס C, וביצע נסיונות אובדניים. במשך השנים, נעשו מספר נסיונות לשלבו בטיפול אולם ללא הצלחה. הנאשם משתמש כיום בתחליף סם. אשר לעבירות בתיק זה, הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוען והסביר כי ביצען בהיותו נתון להשפעת הסמים. הנאשם הביע צער וחרטה, אולם טישטש במקביל את חומרת מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חסר כוחות להשתלב בטיפול גמילה אינטנסיבי, ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה ביקשה להדגיש את הפגיעה שגרם הנאשם במעשיו, היקף הרכוש שנגנב, גניבת השיק והזיוף, וכן את אי הסדר שהותיר בדירה. כמו כן, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 10 הרשעות

עמוד 1

קודמות, בעבירות רכוש אף חמורות מאלה שלפני, עבירות אלימות וסמים. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ל-28 חודשי מאסר, ועתה להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, תוך הפניה לגזר דין המצדד בעמדתה העונשית.

4. הסנגור ציין כי הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי, קיבל אחריות למעשיו, הביע צער והבין שמעשיו אסורים. לטענת הסנגור, הנאשם פעל תחת התמכרות לסם, עובדה שהביאה אותו להשיג כספים בדרכים עברייניות. כעת הנאשם נמצא בגמילה פיזית מסם. הסנגור היפנה לפסיקה, בה מתחמי ענישה שהרף התחתון הוא עבודות שירות. באשר להתפרצות, טען הסנגור כי לא מדובר ברף גבוה, כיון שלא היה עימות עם בעל הדירה. נוכח כל האמור, עתר להטיל על הנאשם, לכל היותר, שנת מאסר אחת.

הנאשם טען כי אינו ממעיט בחומרת מעשיו, והסביר כי בתקופה בה בוצעו העבירות השתמש בסמי רחוב ופגע בכל הסובב אותו. הנאשם הוסיף כי כל חייו הוא נכנס ויוצא מהכלא וכי השתתף בנסיונות גמילה פעמים רבות. כיום אינו משתמש בסמי רחוב, מקבל תחליף סם, ועתיד להשתלב בקבוצות טיפוליות בשב"ס. הנאשם ביקש את סליחתה של המתלוננת ואת רחמי בית המשפט.

מתחם הענישה

5. עבירות רכוש, פוגעות בקניינו של אדם ובתחושת בטחונו האישי. בעבירות ההתפרצות לדירה, פוגע הפורץ באופן בוטה בזכות המתלונן לבטחון בביתו, שהוא מבצרו, ובפרטיותו, שלו ושל בני ביתו. באופן דומה, בעבירת הגניבה נגרמת למתלונן, מעבר לפגיעה הקניינית, פגיעה בפרטיותו ובבטחונו האישי, כאשר לא פעם החפצים הנגנבים הינם בעלי משמעות סנטימנטלית לבעליהם, ובשל כך הפגיעה בו קשה יותר. עוד יש להדגיש, את פוטנציאל הסכנה הקיים בביצוע עבירות אלה, כאשר אין לדעת האם וכיצד יתפתח עימות בין הפורץ לבין דיירי הבית, עימות המסתיים לא פעם בתוצאות קשות.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט רובינשטיין, ברע"פ 1708/08 לוי נ' **מדינת ישראל** (21.2.2008), אשר האיר אף את החוויה הקשה אותה חווים קורבנות הפריצה:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קורבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא ילכד"

(ראו עוד את התייחסות כב' השופט מלצר, להיבטים השונים הקיימים בעבירת התפרצות לדירה, במסגרת ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל** נ' **אואזנה**, (21.12.2008).

6. בנסיבות המקרה שלפני, התפרץ הנאשם לדירת המתלוננת, גנב ציוד בשווי משמעותי, ובכלל זה מחשב נייד ומצלמה, העשויים להכיל מידע ותמונות חיוניים לבעליהם, ועל כן משווים מימד של חומרה למעשים. הנאשם גילה תעוזה ותחכום, עת זייף את השיק, וביקש לפדות אותו, תוך מתן הסברים שונים לגבי אופן העברת השיק לידי ו הסיבה לכך.

7. אשר לפסיקה אליה הפנו הצדדים - מתחמי הענישה אליהם היפנה בא כוח הנאשם הינם מתחמים אשר נקבעו לכל עבירה בנפרד. לעומת זאת, במקרה הנוכחי מדובר באירוע מתמשך, העוסק ברכוש שנגנב מאותו קורבן עבירה, באותה התפרצות, ולפיכך יש לקבוע לגביו מתחם ענישה אחד. בנוסף, ניתן לציין מתחמי ענישה שונים לגבי עבירת ההתפרצות לדירה, בהם הרף הנמוך הינו מאסר בפועל (ראו לדוגמא ע"פ 53376-02-13 **טארק טוויל** נ' **מדינת ישראל**, (3.7.13); ת"פ (מחוזי י-ם) 17459-04-14 **מדינת ישראל** נ' **חסן** (25.3.15)), וכן יש להדגיש כי הפסיקה הנוהגת מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם הענישה.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירה ואת הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 8 חודשי מאסר לבין 27 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

8. בחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, מעלה כי הוא חולה במחלת הסמים הקשה, מזה שנים רבות, מחלה שהביאה אותו לפגוע בזולת בדרכים שונות: הנאשם הורשע בעברו בביצוע עבירות רכוש שונות, לרבות התפרצות לבית מגורים ושוד, עבירות אלימות הכוללות פגיעה כשהעבריין מזוין, עבירות סמים ועוד. הנאשם ריצה מאסרים רבים, אך לאחר שחרורו ממאסר - שב ופגע בציבור. הנאשם נעדר גורמי תמיכה חיצוניים, ונסיבות גמילה בהם לקח חלק, לא צלחו עד כה. בנסיבות אלה, יש לתת משקל בכורה להגנה על שלום הציבור מפני נאשם זה, עם כל הצער וההבנה לנסיבות חייו הקשות, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. יחד עם זאת, אשקול לזכות הנאשם את קבלת האחריות למעשיו. כולי תקווה כי הנאשם ינצל את אותם כלים העומדים לרשותו במסגרת שב"ס, יתמיד בנקיון מסמים, יצטרף לקבוצות טיפוליות, ויעלה על דרך חדשה.

9. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, זאת החל מיום מעצרו 15.12.14.

ב. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרור עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, במעמד הצדדים.